

עפ"ת 33464/07/15 - מוחמד סואעד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 33464-07-15 סואעד(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
המערער	מוחמד סואעד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער: עו"ד ערן הרשקוביץ מטעם עו"ד מאדי דאהר

ב"כ המשיבה: עו"ד גב' ענת שטיינשניד

המערער בעצמו

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה שניתן ביום 2.6.2015 מפי כב' השופט ש' בנג'ו בתיק פ"ל 4652-11-13 בגדרו הוטלו על המערער 9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי, 33 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשי פסילה על תנאי וקנס כספי בסך 1,500 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ביום 28.9.2014 הורשע המערער על סמך הודייתו בביצוע העבירות שלהלן - נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף - עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה; שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970 ונהיגה ברכב כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה מששה חודשים מיום פקיעת תוקפו.

בעובדות כתב האישום שהוגש לבית משפט השלום נאמר כי ביום 11.2.2013 נפסל המערער בנוכחותו מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על ידי בית המשפט לתעבורה בעכו. המערער לא הפקיד את רישיונו בתיק הנ"ל. ביום 15.9.2013 נפסל המערער בנוכחותו מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 15 חודשים וזאת על ידי בית המשפט לתעבורה בצפת. על אף האמור נהג המערער ביום 20.11.2013 ברכב פרטי בצומת חנקין בקריית אתא, ללא רישיון נהיגה תקף כאשר

עמוד 1

רישיון הנהיגה שלו פקע בחודש יוני 2011 וללא שנהיגתו מכוסה בפוליסת ביטוח תקפה.

3. בפסק דינו ציין בית משפט קמא כי מדובר בעבירות הפוגעות בביטחון ציבור המשתמשים בדרך ומשקפות יחס של זילות כלפי החוק ובתי המשפט. נאמר כי המערער סיכן את הציבור בכך שנהג בעודו פסול מלנהוג, כשאין כל כיסוי ביטוחי לסיכונים הנשקפים מהשימוש ברכב ותוך שהוא מפר באופן בוטה צו של בית המשפט. עוד הוסיף בית המשפט כי טווח הענישה הנהוג בעבירות נהיגה בזמן פסילה נע בין עונשי מאסר בפועל של מספר שבועות ועד למאסר בפועל של 20 חודשים בנוסף לעונשים נלווים. בענייננו, נסיבות ביצוע העבירה מדברות בעד עצמן ומלמדות על מי שעושה דין לעצמו וחרף קיומם של שני צווי פסילה שניתנו בנוכחותו בבית המשפט, בחר להפר אותם בבטות ונהג בזמן פסילה. מדובר בצעיר שהוציא רישיון נהיגה בשנת 2009 ורישיונו פקע בשנת 2011 וחרף זאת הוא המשיך לנהוג ברכב כפי העולה מדו"ח הרשעותיו. בנוסף, חרף העובדה שרישיונו נפסל בנוכחותו, המשיך המערער לנהוג תוך שהוא מפר את צווי בית המשפט בבטות. בית משפט השלום ציין כי תלוי ועומד כנגד המערער מאסר מותנה של ששה חודשים. נוכח עברו התעבורתי והעובדה שהרשעותיו הקודמות הן בגין עבירות זהות, ובשים לב לסמיכות המועדים של ביצוע העבירות, המעידה על רצדיביזם, לא מצא בית המשפט הצדקה להארכת המאסר המותנה. בנוסף, לא ראה בית משפט קמא לנכון להורות על כך שהמאסר המותנה יחול בחופף למאסר בגין התיק שבפניו וירוצה בעבודות שירות מה גם שבחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות נקבע כי המערער אינו מתאים לעבודות שירות.

לצד דברים אלה הביא בית משפט קמא בחשבון את גילו הצעיר של המערער, את העובדה שהוא מסייע בפרנסת משפחתו ואת נסיבותיו האישיות.

לפיכך, גזר בית משפט על המערער 6 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הפעיל את עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים שנגזר על המערער באופן שמחציתו יהיה בחופף ומחציתו במצטבר לעונש שנגזר. נקבע כי סך הכל ירצה המערער 9 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, נגזרו על המערער 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 28 חודשי פסילה בפועל ועוד הופעלו שני עונשי פסילה מותנים לתקופה של 3 חודשים כל אחד, כך שסך הכל נקבע כי המערער ירצה 34 חודשי פסילה בפועל. בנוסף נגזרו על המערער 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

4. לאחר שבחנתי טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, לא ראיתי מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא באשר לא מצאתי כי העונשים שנגזרו על המערער סטו ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

בפתח הדברים ראוי להפנות להלכה המושרשת מימים ימימה לפיה ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם סטתה הערכאה דלמטה באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות או כאשר מדובר בטעות של ממש שנפלה בגזר דינו של בית

משפט קמא (ראו לדוגמא: ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (3.7.2006) וע"פ 2848/14 **סיגר נ' מדינת ישראל** (12.11.2014)). בעניינו, לא מצאתי, כאמור, כי נפלה טעות של ממש בגזר הדין או כי העונשים שנגזרו חורגים מהמקובל בנסיבות דומות, באופן המחייב התערבות ערכאת הערעור.

5. העבירות בהן הורשע המערער הן חמורות באשר הן פוגעות בביטחון ציבור המשתמשים בדרך ובנוסף מבטאות זלזול בחוק וברשויות האכיפה. המערער, על אף שידע כי הוא פסול מלנהוג על פי שתי החלטות שונות של בתי משפט בשני תיקים שונים, ראה לעשות דין לעצמו, להתעלם מהחלטות שיפוטיות וליטול את ההגה לידי תוך כדי פסילה וכאשר נהיגתו אינה מכוסה בפוליסת ביטוח תקפה.

זאת ועוד, המערער צעיר, יליד 1991, הוציא רישיון נהיגה בשנת 2009 ורישיונו פקע בשנת 2011. חרף זאת, המשיך לעשות שימוש ברכב וצבר מספר עבירות, כפי שעולה מרישומי התעבורה. כך לדוגמא, בשנים 2011 ו-2012 הורשע בשני תיקים שונים בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות ובשנת 2012 הורשע גם באי ציות לתמרור עצור וסטייה מנתיב נסיעה בשני תיקים שונים. בשנת 2013 הורשע המערער בנהיגה כאשר תוקף הרישיון פקע תקופה העולה על 6 חודשים ובית משפט השלום לתעבורה בעכו גזר עליו ביום 11.2.13, בין היתר, פסילה בפועל לתקופה של חודשיים. בעודו בפסילה, נתפס המערער פעם נוספת כשהוא נוהג ברכב, וזאת ביום 3.4.13, כאשר מהירות נסיעתו בלתי סבירה. בגין כך הורשע המערער בנהיגה בזמן פסילה ובנהיגה במהירות בלתי סבירה ובית משפט השלום לתעבורה בצפת גזר עליו, בין היתר, פסילה בפועל לתקופה של 15 חודשים ומאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים אותם אמור היה המערער לרצות בעבודות שירות. העבירה נשוא הערעור שבפניי הינה למעשה השלישית במניין, בה נתפס המערער כשהוא נוהג בזמן פסילה. התנהגותו, כפי שהיא משתקפת מהאמור לעיל, מבטאת זלזול בוטה בחוק, ברשויות האכיפה ובבית המשפט. אין כל הצדקה לגלות סלחנות עם מי שבחר לנהוג כדרך זו תוך שהוא מסכן את כלל ציבור המשתמשים בדרך.

6. אם לא די בכך, הרי שהמערער הפר את ההזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט השלום לתעבורה בצפת אשר קבע כי המערער ירצה את המאסר בפועל בן 3 חודשים שהוטל עליו, בעבודות שירות. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי המערער לא התייצב לעבודה סדירה בעבודות השירות שהוטלו עליו, ניתק מגע עם מערך עבודות השירות ואף לא טרח להתייצב לשימועים אליהם זומן. מטעם זה הופסקו עבודות השירות מנהלית. גם התנהלות זו של המערער מלמדת כי לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט אשר התחשב בנסיבותיו ובגילו הצעיר, זלזל באותה הזדמנות ומעבר לכך, המשיך לנהוג ברכב בזמן שהיה פסול מלעשות כן.

7. מקבץ הנסיבות המפורטות לעיל מוביל למסקנה כי אין להקל עם המערער וראוי להטיל עליו עונש משמעותי שיהא בו כדי להרתיעו מלעשות שימוש חוזר ברכב בזמן פסילה וללמדו כי יש לקיים אחר הוראות החוק ובית המשפט.

חסד עשה בית משפט קמא עם המערער שעה שקבע כי עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים יופעל

מחציתו באופן חופף לעונש שגזר על המערער.

8. סיכומו של דבר - אני דוחה את הערעור.

על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 30.9.15 בשעה 08:00 בבית המעצר קישון, כשבדו תעודה מזהה.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ו, 17 ספטמבר 2015, בנוכחות הצדדים.